

Endelig indeholder forslaget redaktionelle ændringer samt konsekvensændringer.

2. Indhold

2.1. Regnskabsstandarder

Efter forordning 1606/2002/EF af 19. juli 2002 (IAS-forordningen), som er et væsentligt element i Kommissionens handlingsplan for finansielle tjenesteydelser, har børsnoterede virksomheder pligt til at efterleve de godkendte internationale regnskabsstandarder ved udarbejdelsen af deres koncernregnskaber. Forordningen giver derudover medlemslandene mulighed for at tillade eller kræve, at også ikke-børsnoterede virksomheder anvender de godkendte internationale regnskabsstandarder. Tilsvarende gælder for børsnoterede virksomheders årsregnskaber. Ved godkendte internationale regnskabsstandarder forstås regnskabsstandarder udstedt af International Accounting Standards Board (IASB). Ældre standarder benævnes International Accounting Standards (IAS), mens nyere standarder benævnes International Financial Reporting Standards (IFRS). De enkelte standarder godkendes af Kommissionen i henhold til den såkaldte komitologi-procedure efter Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelse af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen.

Efter lovforslagets § 183, stk. 4 og 5, gives de finansielle virksomheder den videst mulige fleksibilitet med hensyn til at anvende de internationale regnskabsstandarder. I det omfang IAS-forordningen ikke pålægger virksomhederne at efterleve de godkendte internationale regnskabsstandarder, vil de finansielle virksomheder således få mulighed for at anvende de godkendte internationale regnskabsstandarder i deres regnskabsaflæggelse. Valgmuligheden vil gælde såvel for de ikke-børsnoterede finansielle virksomheders års- og koncernregnskaber som for de børsnoterede virksomheders årsregnskaber.

De finansielle virksomheder, der ikke har pligt til at aflægge regnskab efter de internationale regnskabsstandarder, og som ikke gør brug af muligheden for at vælge at anvende de internationale regnskabsstandarder, skal følge de danske regnskabsregler for finansielle virksomheder. Lovforslaget indebærer endvidere, at virksomheder, der vælger at aflægge årsregnskab og eventuelt koncernregnskab efter IAS/IFRS, skal anvende samtlige regnskabsstandarder og skal anvende standarderne i deres helhed. Lovforslaget giver en særlig bemyndigelse til at udstede de fornødne

supplerende krav til årsrapporter, der er aflagt efter IAS/IFRS.

2.2. Solvens

Forslaget til ændrede solvensregler er inspireret af det oplæg til regler om tilsynsprocessen, som Basel Banktilsynskomiteen har udarbejdet. Oplægget indeholder retningslinier om opgørelse af individuelle solvensbehov og solvenskrav for kreditinstitutter m.v.

Forslaget indebærer som noget nyt, at bestyrelsen og direktionen i den finansielle virksomhed med undtagelse af forsikringsselskaber løbende skal fastsætte et individuelt solvensbehov for virksomheden med baggrund i de særlige forhold og den risikoprofil, der gør sig gældende for virksomheden. En væsentlig baggrund herfor er, at det tidligere gældende forsigtighedskrav ved værdiansættelse af udlån udgår ved overgang til aflæggelse af regnskab efter de internationale regnskabsstandarder. Når forsikringsselskaber ikke omfattes af de nye regler hænger det sammen med, at forsikringsselskabers aktiviteter er af en anden karakter, der ikke indeholder risici som f.eks. udlån. Ved vurderingen af solvensbehovet skal bestyrelsen og direktionen i den finansielle virksomhed blandt andet tage højde for virksomhedens forretningsprofil, risikokoncentration, vækstforventninger, muligheder for at fremskaffe kapital og udbyttepolitik. Solvensbehovet skal løbende indberettes til Finanstilsynet.

Forslaget indebærer endvidere, at Finanstilsynet får mulighed for at fastsætte et højere solvenskrav til hver enkelt finansiell virksomhed end det solvenskrav, der gælder efter de nugældende bestemmelser. Dette vil være relevant, hvor Finanstilsynet ikke finder, at det af ledelsen opgjorte solvensbehov er tilstrækkeligt. Der tilsigtes ikke med indførelse af de nye regler en generel stramning af solvenskravet for sektoren som helhed.

2.3. Puljemidler

For pengeinstitutter er det foreslået, at kapitalandele købt for puljemidler ikke indgår i den samlede opgørelse, og derved ikke begrænser pengeinstituttets mulighed for at investere i kapitalandele. Baggrunden er, at pengeinstituttet ikke har en tabsrisiko på disse kapitalandele, idet risikoen påhviler puljekunderne. Teknisk sker ændringen ved, at kapitaldækningen af kapitalandele i puljer fremover skal kapitaldækkes inden for handelsbeholdningen. Kapitalkravet anses i den forbindelse for at være afdækket via puljeindlånskontrakten.